

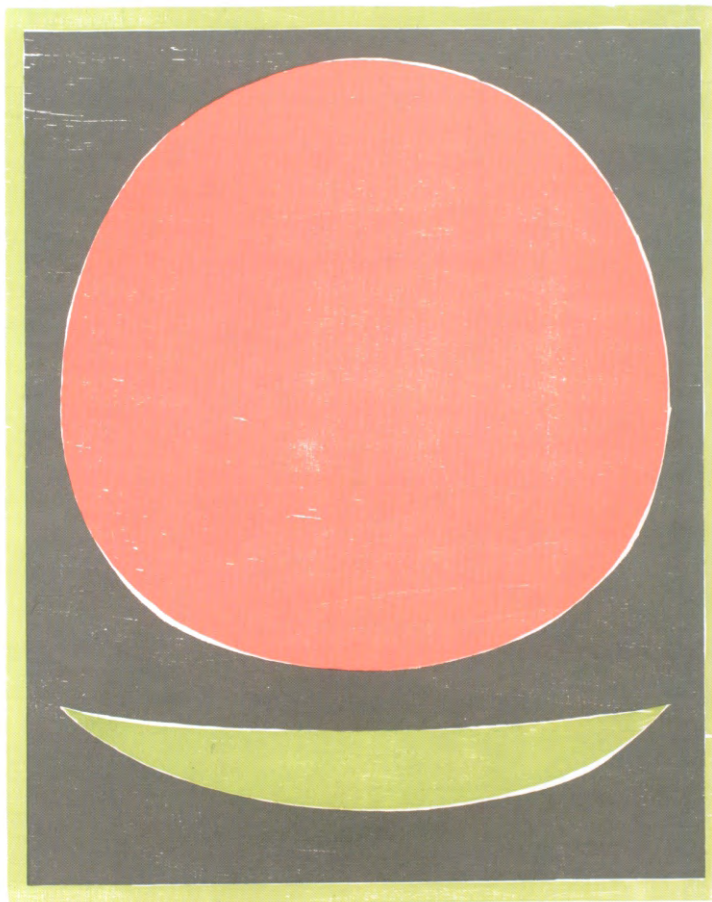
Jindřich Zeithamml: Poznámky...

Pojmenování socha či objekt není pro mne důležité. To, co mne zajímá, je výsledek, účinek zamýšleného, a je bezpředmětné, jakou formou je toho dosaženo.

K určitému vyjádření je samozřejmě vhodnější užít formy obrazu (barva) než kresby, formy modelované plasticky než věci poskládané, naaranžované z několika dílů (instalace) a podobně. Není důležité, jde-li o v hlavě předem vytvořenou ideu a přiblížení se k ní bezprostředním provedením v materiálu, anebo o ideu ještě nejasnou, která se teprve postupně vyvíjí a právě přemáháním materiálu se stává stále jasnější a přibližuje se k výslednici spojení: idea - její materializace - účinek. Umělecké dílo se tak stává samostatnou, na svém tvůrci nezávislou věcí. Je to nástroj.

Co se mi zdá důležité, co mě zajímá, je to, co je společné kobercům z Buchary, čínským krajinomalbám, Škrétovým obrazům, perským miniaturám, egyptské plastice, shakerskému nábytku, Despiovým portrétům, Chilidovým sochám a mnoha dalším uměleckým produktům. Je to hluboký smysl pro formu, pro symbol. Je to způsob vědění a poznávání světa. Proporce, vztahy, krása. Krása, to jest pozitivní síla, nosič, jehož pomocí se člověk stává spolutvůrcem, spoluúčastníkem na něčem, co jej daleko přesahuje, na něčem, co mu dává tušení neměnné měnitelnosti.

Tak je umělecké dílo důležitým nástrojem při budování a rozšiřování vědomí.

*Jindřich Zeithamml - bez názvu, 2010,
dřevořez, 40.5 x 37 cm*

Geofyzikální ústav AV ČR, v.v.i.
Archiv výtvarného umění, o.s.

Vás srdečně zvou
na třicátou sedmou výstavu cyklu
Setkávání

**Jindřich Zeithamml:
Od kruhu ke čtverci
(kresby, akvarely, grafiky)**

zahájení v pondělí 25. června 2012
v 16:30 hodin

výstavu uvede Jiří Hůla,
sopranistku Hanu Holodňákovou
doprovodí na klavír Tereza Živná

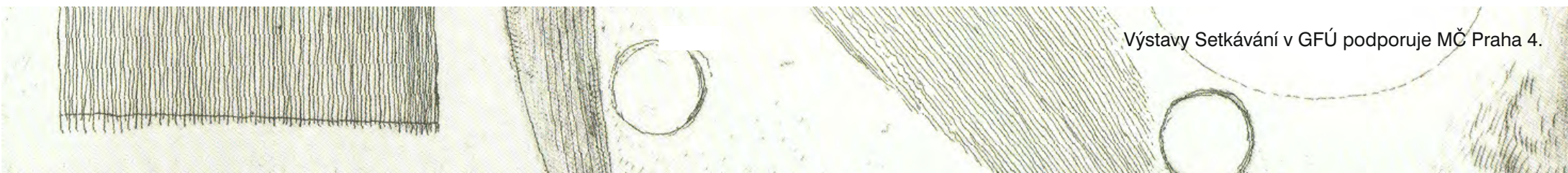
otevřeno 26. června - 31. srpna 2012
po-pá 8.00-16.00 hodin

Geofyzikální ústav AV ČR
Boční II, 140 00 Praha 4-Spořilov
www.ig.cas.cz
www.artarchiv.cz

Výstavy Setkávání v GFÚ podporuje MČ Praha 4.

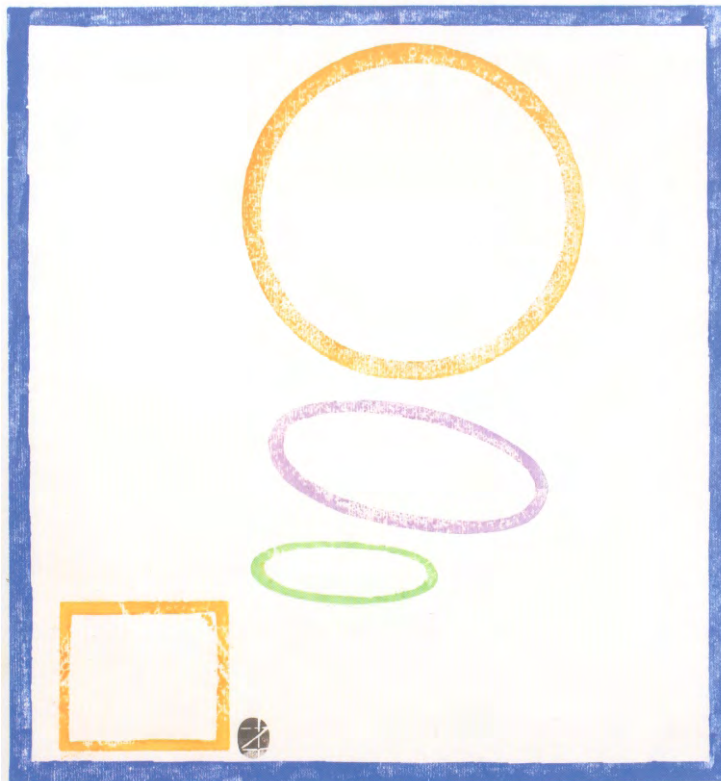

Jindřich Zeithamml:
Od kruhu ke čtverci (kresby, grafiky)

Narodil se 25. března 1949 v Teplicích, po absolvování Střední průmyslové školy kamenické a sochařské v Hořicích pokračoval na Akademii výtvarných umění v Praze. Když ho po roce ze studia vyloučili, pracoval krátce jako kameník. V roce 1972 odešel do Itálie, od roku 1973 působil v Německu. V letech 1976-1982 studoval na Státní umělecké akademii v Düsseldorfu, od roku 1995 je profesorem sochařského ateliéru na pražské Akademii výtvarných umění.

Koncem sedmdesátých let vytváří první - většinou dřevěné - oválné polychromované pecky a objekty podobné otevřeným skříňkám nebo pokladnicím. Povrch plastik i vnitřní prostory často polychromuje, potahuje plátkovým zlatem a stříbrem. Zeithammlovy plastiky působí minimalisticky, ale nejsou výsledkem abstraktních úvah, naplněním racionálních pravidel.

"Minimalismus je jenom pomocná škatulka dobrá leda tak pro kunsthistoriky, pro umělce vůbec ne, umění se takhle dělat nedá. Zabývám se kruhem a čtvercem, lépe řečeno cestou od kruhu ke čtverci a naopak od čtverce ke kruhu; vztahy mezi vnitřním a vnějším, prostě změnami, které se odehrávají mezi rovným a křivým, nebo mezi křivým a rovným tvarem. Něco se rozvine, potom stáhne, a zase rozvine, těžko se to vysvětluje, jde o to, aby člověk mohl dýchat, aby dílo bylo - je to

Jindřich Zeithamml - bez názvu, 2010,
akvarel, 40.5 x 37 cm

takové divné slovo ale nenapadá mě nic jiného - volné, velkorysé. Zajímají mě věci, které jsou v klidu a zároveň v pohybu."

Jindřich Zeithamml pracuje se dřevem, železem, bronzem, kamenem, s barvou, s plátkovým zlatem a stříbrem. Pro každou myšlenku, pocit či představu hledá tu nejlepší (pro sebe jedinou

možnou) formu a materiál. Jeho skříňky, svatyně či pokladnice jsou otevřené, lze do nich nahlížet. Není v nich nic, a přitom jsou plné, plně prázdná. Podobají se objektům - schránkám sochaře Zbyňka Sekala. „Vznikly nezávisle na sobě. On dělal něco a já taky. Když je to nutné, mohou se na několika různých místech objevit podobné věci. Jde o vztah mezi vnitřním a vnějším, mezi uvnitř a vně. Na vnějšku tolik nezáleží, podstatný je vnitřek. Proto jsem vnitřky materiálově odlišil - stříbro, stříbro a pozlacený ovál. Lesk stříbra a zlata propůjčuje objemům nehmotnost, odhmotňuje je. Nejlepší by bylo, kdyby divák, aniž by byl terorizovaný vysvětlujícími texty a návodnými šipkami, sám od sebe za nějaký čas na něco přišel, a vůbec by si už ani třeba nevzpomněl, že popudem k tomuto poznání či objevu bylo nějaké konkrétní dílo."

V tvorbě Jindřicha Zeithammla nejsou viditelné skoky a zlomy, jeho dílo roste pomalu - jako - jako roste strom. Výsledkem jsou sice hmotné věci, trojrozměrné předměty, ale jejich obsah je slovy neuchopitelný. - Duchovnost? Pomíjivost? Křehkost? Obavy? Nejistota?

"Nejistota - to nevím. Duchovno - nevím. Křehkost a pomíjivost? Některé věci jsou křehké, rychle utečou. Všechno je jenom pokus o přiblížení se k něčemu, co se dá definovat zase jenom přibližováním."

Jiří Hůla, 2001 (2012)

